

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ /

гр.София, 19.06.2013 г.

Върховният касационен съд на Република България,
четвърто гражданско отделение, в закрито съдебно заседание на
дванадесети юни две хиляди и тринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Борислав Белазелков

ЧЛЕНОВЕ: Марио Първанов

Борис Илиев

като разгледа докладваното от Борис Илиев гр.д.№ 2042/ 2013 г.
за да постанови определението, взе предвид следното:

С определение от 15.04.2013 г., постановено по настоящето дело, състав на IV гражданско отделение е предложил на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния касационен съд да постанови тълкувателно решение по въпроса „При предявен иск по чл.344 ал.1 т.3 КТ вр. чл.225 ал.1 КТ, работникът или работодателят носи доказателствената тежест да установи факта, че след уволнението работникът е останал без работа и не е получавал трудово възнаграждение” поради наличие на противоречива съдебна практика по него. Като взе предвид, че този въпрос е част от по-общия процесуалноправен въпрос за доказването на отрицателни факти, съдът намира за уместно да допълни в този смисъл предложението си и

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПЪЛВА определение на Върховен касационен съд, IV гражданско отделение, № 495/ 15.04.2013 г. по гр.д.№ 2042/ 2013 г., като ПРЕДЛАГА на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния касационен съд да постанови тълкувателно решение по въпроса „Отрицателните фактически твърдения на страните в производствата по граждански дела подлежат ли на доказване, по какъв начин, как се разпределя доказателствената тежест.”

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: